

Manifest de la Nit de Sant Joan 1999

Enguany celebrem el cinquantenari de la fundació de l'Institut d'Estudis Eivissencs i, a més, es compleixen 28 anys de la primera edició de la Festa de la Nit de Sant Joan, organitzada per la nostra entitat. Un dels actes centrals de la festa sempre ha set la lectura del manifest.

Avui volem fer un repàs de tot allò que hem anat reivindicant al llarg de tots aquests anys, i que era i és expressió del pensament unànim de l'Institut, compartit majoritàriament per bona part de la societat pitiüsa.

Fent aquest recull, ens adonam, i això és ben decebedor, que moltes coses que reivindicàvem i denunciàvem 30 anys enrere, avui segueixen igual o pitjor. Ja en els primers manifestos lligàvem territori, llengua i cultura com a realitats indestruïbles. No es pot defensar la llengua sense conservar el territori, on aquesta té sentit.

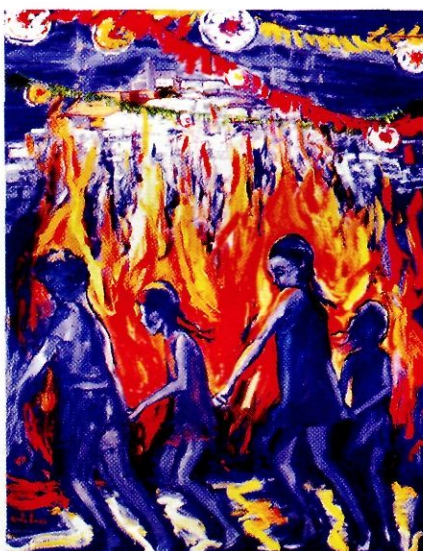
Al llarg de la nostra existència hem criticat el poc ús que feien de la llengua pròpia les institucions, l'església, els mitjans de comunicació, el món econòmic i l'administració de l'Estat. Avui poca cosa ha canviat.

Els anys 70, alçàvem la veu contra la destrucció del patrimoni natural i la desaparició de l'arquitectura tradicional. A punt d'entrar en un nou mil·lenni, les cases pageses segueixen caient i els nostres paisatges resten sota el ciment, el formigó i l'asfalt.

Recordem que l'Institut d'Estudis Eivissencs va ser el primer col·lectiu que lluità per la defensa de ses Salines. L'amenaça encara continua. No ha desaparegut.

En aquells anys ens queixàvem de l'excessiva urbanització dels camps pitiüsos, i ens preguntà-

FESTA DE LA NIT DE SANT JOAN 1999
ES PORTAL NOU EIVISSA

INSTITUT D'ESTUDIS EIVISSENCS

Cartell de Marta Torres.

vem com trobarien l'illa els viatgers quinze anys després. Què diem ara?

Denunciàvem els atemptats comesos a cala Llonga, es Canar, sa Cala, Portinatx, sa Platja d'en Bossa, ses Figueretes, Talamanca... Quants indrets hi podem afegir ara? Port des Torrent, cala Tarida, cala Vedella... Ja no hi ha remei per a tants i tants racons de les nostres illes!

Fa trenta anys no érem plenament conscients del perill que s'apropava. Avui ja no podem aduir la ignorància com a excusa. Tant de bo que, al catàleg de despropòsits, no s'hi afegixin ses Salines, cala d'Hort, les platges

de Comte, Benirràs i Punta Pedrera.

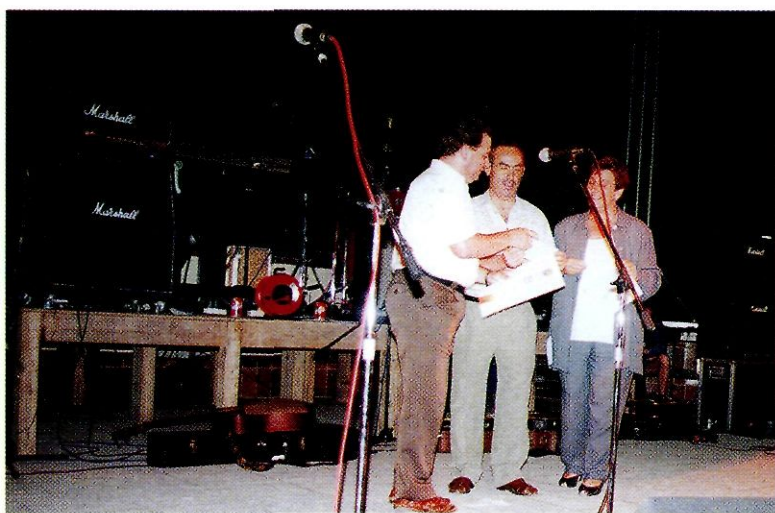
Any rere any hem anat exigint protecció per al patrimoni natural, i no ha arribat, o ho ha anat fent de manera insuficient i molt gasiva. Fa pocs mesos sortíem al carrer onze mil persones per fer sentir enèrgicament la nostra veu, sensibilitzats contra l'intent d'urbanització d'un espai natural tan simbòlic des de qualsevol punt de vista (cultural, històric, paisatgístic) com cala d'Hort. Ho haguéssim pogut dir més alt, però no més clar: No més destrucció!

Tot quant acabam de dir és mostra clara que no hem arribat a trobar l'equilibri necessari entre progrés i respecte a la nostra terra, a la nostra llengua, a la nostra cultura. En nom de la prosperitat hem permès que es

fes malbé el nostre patrimoni; en nom de la tolerància (que tan sols hem d'exercir els de sempre) ens hem deixat expoliar i robar les senyes d'identitat. Mentrestant, això sí, les nostres illes s'han anat convertint en la comunitat de més alt índex de renda per càpita de l'Estat espanyol. I ens preguntam de què serveix tanta riquesa (no prou ben repartida, encara) si permetem que s'esborrin totes les petjades de la nostra història.

I entre aquestes, des de fa molt de temps, ens preocupava –i ens preocupa– la sistemàtica privatització de camins que de temps immemorial eren d'ús públic, i que la desídia i falta de voluntat dels

Un moment
de l'actuació
d'Isidor
Marí durant la
celebració de la
Festa de la
Nit de Sant Joan
al Portal Nou.

Lliurament
del
Premi
de la Nit
de Sant
Joan,
catego-
ria C,
a Bernat
Joan i
Marí.

nostres ajuntaments han conver-
tit en descarats robatoris. Els
anys setanta al·legàvem ignoràn-
cia. Avui no ho podem fer. Men-
trestant, les autoritats municipals
afavoreixen uns pocs, en contra
dels interessos generals.

Més de vint anys fa que recla-
màvem la restauració del Cas-
tell, mesures urgents per a la re-
vitalització del nucli històric de
Vila. L'abandonament de la ciu-
tat antiga era un fet. I avui?

De sempre, ens ha preocupat
la situació educativa a les Pitiü-
ses. Volíem més escoles, instituts,
biblioteques, respecte per la nos-
tra cultura i un ensenyament
real de la nostra llengua i en la
nostra llengua. Hem fet passes
endavant, algunes coses seguei-
xen igual i altres han millorat.

Quantes coses han de passar per-
què ens adonem de tot el que es-
tam perdent, de tot el que està des-
apareixent? Confiam que els gover-
nants sorgits de les darreres elec-
cions es facin ressò d'aquestes in-
quietuds i obrin expectatives i plan-
tejaments més adients amb la
realitat illenca, i actuïn enèrgica-
ment per redreçar les situacions
denunciades.

Volem ser amos del nostre fu-
tur i que tot això que demanàvem
i demanam deixi de ser utopia. ■

El grup
Lax'n
Busto
en la
seua
actuació.
(Fotos:
Vicent
Ribas
"Trull".)